

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1455** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-гр. С. срещу Решение от 30.11.2021г. по НАХД № 89/2021г. на СРС, 20 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-006855/15.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място]. С доводи за материална незаконосъобразност и необоснованост на решението, моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Т. В. К., редовно призван, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на

касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Т. В. К. срещу наказателно постановление № 22-006855/15.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място], с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 лв. за нарушение на чл. 61, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 25.09.2020г. в магазин/предприятие за производство на месо и месни заготовки, находящ се в [населено място], [улица], е заварено лицето П. А. П. без да е сключен трудов договор.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, но същото съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като е отстранено в деня на проверката. Освен това СРС е счел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, накърняващо процесуалните права на нарушителя, тъй като не е изложил никакви мотиви при индивидуализация на имуществената санкция.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че е осъществил състава на административно нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. В настоящия случай от събраните по делото доказателства, в това число от декларацията на П. А. П. се установява, че трудовият договор с П. не е сключен преди постъпването му на работа на 25.09.2020г., когато той е заварен от проверяващите в 10.25 часа на работното му място. Трудов договор е сключен на същия ден веднага след проверката - 25.09.2020г. между [фирма] - [населено място] като работодател и П. А. П., работник на длъжност „шофьор на лекотоварен автомобил“. Следователно нарушението е отстранено незабавно. Освен това П. към момента на проверката не е осъществявал трудови функции като шофьор. При това положение, настоящата инстанция споделя аргументите на СРС, че деянието се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Вместо да вземе предвид смекчаващите отговорността обстоятелства, а именно, че нарушението е първо за нарушителя, отстранено е незабавно и от него не са произтекли вредни последици, административнонаказващият орган без каквито и да е мотиви е наложил имуществена санкция от 3500 лева - над определения в чл.414, ал.3 от КТ минимум от 1500 лева.

Действително нормата на чл.415в, ал.2 от КТ изключва от приложното поле на отговорността за маловажно нарушение по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2. Това не означава, че е налице забрана за приложение на института на маловажен случай на административно нарушение по чл.28 от ЗАНН. Настоящата инстанция намира за правилен извода на първоинстанционния съд, че деянието обуславя състав на маловажно нарушение.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното

решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.11.2021г. по НАХД № 89/2021г. на СРС, 20 състав, с което е отменено наказателно постановление № 22-006855/15.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.